

ADVIEZEN

DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR
GEGEVENSBESCHERMING**Advies van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming betreffende het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de jaarlijkse begroting van de Unie**

(2011/C 215/05)

DE EUROPESE TOEZICHTHOUDER VOOR GEGEVENSBESCHERMING,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 16,

Gelet op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name op de artikelen 7 en 8,

Gelet op Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾,Gezien het verzoek van de Commissie van 5 januari 2011 om een advies overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽²⁾,

HEEFT HET VOLGENDE ADVIES UITGEBRACHT:

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 22 december 2010 een voorstel aangenomen voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de jaarlijkse begroting van de Unie („het voorstel”). Het vervangt twee eerdere voorstellen van de Commissie tot herziening van het Financieel Reglement (het „FR”, Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van

de Raad⁽³⁾) en voegt deze samen in één tekst. De twee eerdere voorstellen hadden betrekking op respectievelijk de driejaarlijkse herziening van het FR en de herziening van het FR in verband met het Verdrag van Lissabon⁽⁴⁾.

2. Het voorstel is op 5 januari 2011 naar de EDPS gestuurd overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001. De EDPS was voorafgaand aan de aanneming van het voorstel al informeel geraadpleegd. De EDPS beveelt de wetgever aan om aan het begin van het voorstel te verwijzen naar die raadpleging van de EDPS.
3. Het voorstel heeft zowel op EU- als op nationaal niveau bepaalde gevolgen op het gebied van gegevensbescherming, welke in dit advies worden besproken.
4. Het voorstel bevat verwijzingen naar de toepasselijke instrumenten op het gebied van gegevensbescherming. Zoals in dit advies wordt toegelicht, dringen zich nog enige preciseringen en verduidelijkingen op om ervoor te zorgen dat het wettelijke kader voor gegevensbescherming volledig wordt nageleefd.

II. ANALYSE VAN HET VOORSTEL

- II.1. *Algemene verwijzingen naar de toepasselijke EU-voorschriften op het gebied van gegevensbescherming*
5. De voorgestelde verordening heeft betrekking op verschillende aangelegenheden in het kader waarvan de instellingen, agentschappen en andere organen van de EU, alsook nationale instanties persoonsgegevens verwerken. De werkingsactiviteiten in kwestie worden hieronder nader geanalyseerd. Bij het verwerken van persoonsgegevens

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.⁽²⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.⁽³⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.⁽⁴⁾ Zie respectievelijk COM(2010) 260 definitief en COM(2010) 71 definitief.

zijn de instellingen, agentschappen en andere organen van de EU gebonden door de bij Verordening (EG) nr. 45/2001 vastgestelde voorschriften inzake gegevensbescherming. Nationale instanties zijn in de betrokken lidstaat gebonden door de nationale bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 95/46/EG.

6. De EDPS is verheugd dat de voorgestelde verordening wijzigingen bevat naar een van die twee instrumenten of naar beide (?). Die verwijzingen zijn echter niet systematisch en consequent. Daarom spoort de EDPS de wetgever aan dienaangaande een meer omvattende aanpak te hanteren in de verordening.
7. De EDPS beveelt de wetgever aan de volgende verwijzing naar Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001 in de preambule van de verordening op te nemen:

„Deze verordening laat de voorschriften onverlet van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.”

8. De EDPS raadt tevens aan een verwijzing naar Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001 op te nemen in artikel 57, lid 2, onder f), zoals reeds het geval is in artikel 31, lid 3, van het voorstel.

II.2. Preventie, opsporing en correctie van fraude en onregelmatigheden

9. Artikel 28 van het voorstel heeft betrekking op de interne controle op de begrotingsuitvoering. Lid 2, onder d), bepaalt dat de interne controle in het kader van de uitvoering van de begroting redelijke zekerheid moet verschaffen dat fraude en onregelmatigheden worden voorkomen, opgespoord en gecorrigeerd.
10. Voor gevallen waarin de begroting indirect wordt uitgevoerd door de Commissie in gedeeld beheer met de lidstaten of met andere entiteiten en personen dan de lidstaten, bepalen respectievelijk artikel 56, lid 2, en artikel 57, lid 3, dat de lidstaten en de entiteiten en andere personen fraude en onregelmatigheden in het kader van de hun toevertrouwde taken voor de uitvoering van de begroting moeten

voorkomen, opsporen en corrigeren. Het spreekt vanzelf dat dergelijke maatregelen volledig in overeenstemming moeten zijn met de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 95/46/EG.

11. Dienaangaande bepaalt artikel 56, lid 4, onder f) (volgens de logische volgorde van de alinea's betreft eigenlijk het lid 4, onder e)), met betrekking tot de door de lidstaten erkende organen die als enige bevoegd zijn voor het beheer van en de controle op de middelen: „[Zij] zien erop toe dat persoonsgegevens volgens de beginselen van Richtlijn 95/46/EG worden beschermd”. De EDPS beveelt aan deze verwijzing kracht bij te zetten door haar te vervangen door „zien erop toe dat elke verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming is met de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 95/46/EG”.
12. Wat de entiteiten en personen anders dan de lidstaten betreft, bepaalt artikel 57, lid 2, onder f), dat die entiteiten en personen de volgende taak hebben: „[Zij] beschermen op afdoende wijze persoonsgegevens.” De EDPS heeft ernstige kritiek op die bepaling, aangezien zij ruimte lijkt te laten voor een minder strenge toepassing van de voorschriften inzake gegevensbescherming. De EDPS stelt dan ook voor de bepaling te vervangen door „zien erop toe dat elke verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming is met de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 95/46/EG”.

II.3. Klokkenluiders

13. Artikel 63, lid 8, van het voorstel heeft betrekking op het fenomeen „klokkenluiden”. Volgens deze bepaling moeten personeelsleden die van oordeel zijn dat een besluit dat hun meerdere hen verplicht toe te passen, onregelmatig is of strijdig met het beginsel van goed financieel beheer of de beroepscode die zij gehouden zijn te respecteren, dit meedelen aan hun ordonnateur (of aan de op grond van artikel 70, lid 6, van het voorstel ingestelde gespecialiseerde instantie voor financiële onregelmatigheden). In geval van illegale activiteiten, fraude of corruptie die de belangen van de Unie kunnen schaden, waarschuwen de personeelsleden de in de geldende wetgeving aangewezen autoriteiten en instanties.
14. De EDPS wijst op de gevoelige positie van klokkenluiders. Personen die dergelijke informatie ontvangen, dienen erop toe te zien dat de identiteit van de klokkenluider geheim blijft, zeker voor de persoon van wie een vermoede fout wordt gemeld ⁽⁶⁾. De gegarandeerde geheimhouding van de

⁽⁵⁾ Zie artikel 31, lid 3, en artikel 56, lid 4, van het voorstel. Er is bovendien een algemene verwijzing naar „gegevensbeschermings-eisen” opgenomen in overweging 36, naar „beschermen [...] persoonsgegevens” in artikel 57, lid 2, onder f), en naar „voorschriften van de Unie inzake de bescherming van persoonsgegevens” in artikel 102, lid 1.

⁽⁶⁾ De EDPS heeft reeds gewezen op het belang van geheimhouding van de identiteit van klokkenluiders in een brief aan de Europese Ombudsman van 30 juli 2010 in het kader van zaak 2010-0458, die kan worden geraadpleegd op de website van de EDPS (<http://www.edps.europa.eu>). Ook de Werkgroep gegevensbescherming artikel 29 heeft dit onderstreept in zijn advies 1/2006 van 1 februari 2006 betreffende de toepassing van de EU-voorschriften inzake gegevensbescherming op interne regelingen voor klokkenluiders op het gebied van boekhouding, interne boekhoudcontroles, auditaangelegenheden, bestrijding van omkoping en bancaire en financiële criminaliteit, dat te vinden is op de website van de werkgroep: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

identiteit van klokkenluiders beschermt niet alleen de personen die de fout melden, maar waarborgt ook de doelmatigheid van de klokkenluidersregeling als dusdanig. Indien onvoldoende geheimhoudingsgaranties worden geboden, zijn personeelsleden minder snel geneigd om onregelmatigheden en illegale activiteiten te melden.

15. De geheimhouding van de identiteit van klokkenluiders is evenwel niet absoluut. Na het eerste interne onderzoek volgen eventueel verdere procedurele of gerechtelijke stappen in het kader waarvan de identiteit van de klokkenluider moet worden bekendgemaakt, bijvoorbeeld aan gerechtelijke autoriteiten. Daarbij dienen de nationale voorschriften voor gerechtelijke procedures te worden nageleefd ⁽⁷⁾.
16. Er zijn ook situaties mogelijk waarin de van een fout beschuldigde persoon het recht heeft de naam van de klokkenluider te vernemen. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer die persoon de identiteit van de klokkenluider moet kennen om een juridische procedure in te leiden nadat is vastgesteld dat de betrokken klokkenluider te kwader trouw valse verklaringen over hem heeft afgelegd ⁽⁸⁾.
17. De EDPS beveelt aan het huidige voorstel te wijzigen om ervoor te zorgen dat de identiteit van klokkenluiders geheim blijft tijdens het onderzoek in zoverre dat een dergelijke geheimhouding niet in strijd is met de nationale regelgeving inzake gerechtelijke procedures en in zoverre dat de van een fout beschuldigde persoon niet het recht heeft om de identiteit van de klokkenluider te vernemen om een juridische procedure tegen de betrokken klokkenluider te kunnen inleiden nadat is vastgesteld dat deze te kwader trouw valse verklaringen over hem heeft afgelegd.

II.4. Bekendmaking van informatie over de ontvangers van begrotingsmiddelen

18. Overeenkomstig artikel 31, lid 2 (Bekendmaking van de ontvangers van middelen van de Unie en andere informatie), stelt de Commissie op passende wijze haar informatie over de ontvangers van begrotingsmiddelen ter beschikking wanneer de Commissie de begroting rechtstreeks dan wel door delegatie uitvoert.
19. Artikel 31, lid 3, bepaalt het volgende over die informatie: „Deze informatie wordt ter beschikking gesteld met inachtneming van de geheimhoudingsvereisten, met name de bescherming van persoonsgegevens als vastgesteld in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad, en met inachtneming van de beveiligingsvereisten, rekening houdend met het bijzondere karakter van elk van

de [...] beheersvormen en, voor zover van toepassing, in overeenstemming met de toepasselijke sectorale voorschriften.”

20. De bekendmaking van de identiteit van de ontvangers van EU-middelen was het voorwerp van een arrest van het Europees Hof van Justitie („het EHV”) van november 2010 in de zaak *Schecke en Eifert* ⁽⁹⁾. Zonder in detail te treden, dient onderstreept te worden dat het EHV nauwgezet heeft onderzocht of de Europese wetgeving, die bekendmaking van de informatie verplicht, in overeenstemming was met de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie („het EU-Handvest”).
21. Het EHV heeft gekeken naar het doel van de bekendmaking van de informatie en heeft vervolgens de evenredigheid van die maatregel beoordeeld. Het EHV was van oordeel dat de instellingen, voordat zij informatie over natuurlijke personen bekendmaken, moeten uitmaken of bekendmaking voor de Europese Unie belangrijker is dan het schenden van de in het EU-Handvest vastgestelde rechten ⁽¹⁰⁾. Het EHV heeft benadrukt dat afwijkingen en beperkingen ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens alleen mogen worden toegepast indien dat absoluut noodzakelijk is ⁽¹¹⁾.
22. Het EHV was van oordeel dat de instellingen verschillende bekendmakingmethoden moeten onderzoeken om een methode te vinden die strookt met het doel van de bekendmaking en het recht op privacy in het algemeen en het recht op bescherming van de persoonsgegevens van de begunstigde in het bijzonder zoveel mogelijk respecteert. ⁽¹²⁾ In de specifieke context van de genoemde rechtszaak verwees het EHV naar het beperken van de bekendmaking van de informatie door publicatie van nominatieve gegevens van de ontvangers volgens de periode waarvoor zij steun hadden ontvangen of de frequentie of de aard en het bedrag van de ontvangen steun ⁽¹³⁾.
23. De EDPS benadrukt nogmaals dat privacy en gegevensbescherming niet bedoeld zijn om informatie systematisch ontoegankelijk te maken voor het publiek zodra persoonsgegevens in het spel zijn, noch om de transparantie van de EU-administratie onnodig te beperken. De EDPS deelt het standpunt dat het transparantiebeginsel „een betere deelneming van de burgers aan het besluitvormingsproces mogelijk [maakt] en [...] een grotere legitimiteit en meer doelmatigheid en verantwoordelijkheid van de administratie ten opzichte van de burgers binnen een democratisch systeem (waarborgt).” De bekendmaking op het internet van nominatieve gegevens betreffende ontvangers van middelen „draagt [...] bij tot een doeltreffend gebruik van overheids-gelden door de administratie” en „versterkt de publieke controle op het gebruik van de betrokken bedragen” ⁽¹⁴⁾.

⁽⁷⁾ Zie ook het advies inzake voorafgaande controle van de EDPS van 23 juni 2006 betreffende interne onderzoeken van OLAF (zaak 2005-0418) en dat van 4 oktober 2007 betreffende externe onderzoeken van OLAF (zaken 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50 en 2007-72), welke op de website van de EDPS te vinden zijn (<http://www.edps.europa.eu>).

⁽⁸⁾ Zie dienaangaande ook het eerder genoemde Advies 1/2006 van de Werkgroep gegevensbescherming artikel 29.

⁽⁹⁾ EHV 9 november 2010, *Schecke en Eifert*, gevoegde zaken C-92/09 en C-93/09.

⁽¹⁰⁾ EHV, *Schecke*, lid 85.

⁽¹¹⁾ EHV, *Schecke*, lid 86.

⁽¹²⁾ EHV, *Schecke*, lid 81.

⁽¹³⁾ Vgl. voetnoot 12.

⁽¹⁴⁾ EHV, *Schecke*, leden 68, 69, 75 en 76.

24. De EDPS benadrukt dat de overwegingen van het EHJ als bedoeld in de voorgaande leden op die basis van direct belang zijn voor het huidige voorstel. Hoewel wordt verwezen naar Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001, is het niet gegarandeerd dat de voorgenomen bekendmaking voldoet aan de voorschriften als door het EHJ in de zaak *Schecke* uitgelegd. Dienaangaande dient te worden beklemtoond dat het EHJ niet alleen de verordening van de Commissie met de gedetailleerde voorschriften voor de bekendmaking van informatie over de begunstigen van de landbouwfondsen⁽¹⁵⁾ nietig heeft verklaard, maar ook de bepaling in de verordening die de rechtsgrondslag voor de verordening van de Commissie vormt en die de algemene eis tot bekendmaking van de informatie bevatte, in zoverre het natuurlijke personen betrof⁽¹⁶⁾.
25. De EDPS twijfelt er sterk aan of het huidige voorstel voldoet aan de criteria als uitgelegd door het EHJ in de zaak *Schecke*. Artikel 31 noch enige ander artikel bevat een duidelijk, welomschreven doel waarvoor de bekendmaking van de persoonsgegevens wordt overwogen. Bovendien is niet duidelijk wanneer en in welke vorm de informatie zal worden bekendgemaakt. Het is dan ook onmogelijk na te gaan of een passend evenwicht is gevonden tussen de diverse belangen die in het spel zijn en, zoals het EHJ uitdrukkelijk heeft benadrukt in de zaak *Schecke*, of bekendmaking een evenredige maatregel is. Voorts is het onduidelijk hoe de naleving van de rechten van de betrokken personen zal worden gewaarborgd.
26. Zelfs indien uitvoeringswetgeving wordt overwogen, wat niet duidelijk tot uiting komt, zouden de hierboven genoemde basistoelichtingen moeten opgenomen in het FR, dat als rechtsgrondslag zou moeten dienen voor de bekendmaking van dergelijke gegevens.
27. De EDPS beveelt de wetgever daarom aan het doel te specificeren en de noodzaak van de beoogde bekendmaking toe te lichten, om aan te geven hoe en in welke mate persoonsgegevens zullen worden bekendgemaakt, teneinde de evenredigheid van de bekendmaking te verzekeren en te garanderen dat de betrokkenen hun in de EU-wetgeving inzake gegevensbescherming vastgestelde rechten kunnen doen gelden.
- II.5. *Bekendmaking van besluiten betreffende administratieve en financiële sancties of een samenvatting daarvan*
28. Artikel 103 van het voorstel voorziet voor de aanbestedende instantie de mogelijkheid om administratieve of financiële sancties op te leggen aan (a) contractanten, gegadigden of inschrijvers die valse verklaringen hebben afgelegd in de door de aanbestedende dienst verlangde inlichtingen voor deelname aan de aanbestedingsprocedure, of deze inlichtingen niet hebben verstrekt (zie artikel 101, onder b)) of (b) contractanten van wie is vastgesteld dat zij ernstig zijn tekortgeschoten in hun verplichtingen uit hoofde van opdrachten die onder de begroting vallen.
29. Artikel 103, lid 1, bepaalt dat de betrokken persoon de gelegenheid moet krijgen zijn opmerkingen te maken. Volgens artikel 103, lid 2, kunnen de sancties bestaan in de uitsluiting van de betrokken persoon gedurende een periode van maximaal tien jaar van de uit de begroting gefinancierde opdrachten en subsidies, en/of geldboeten tot maximaal de waarde van de betrokken opdracht.
30. Het voorstel voorziet in een nieuw element dat in de huidige regelgeving nog niet is opgenomen, namelijk de in artikel 103, lid 3, vastgestelde mogelijkheid tot bekendmaking door de instelling van besluiten of samenvattingen daarvan, waarin de naam van de marktdeelnemer, een korte beschrijving van de feiten, de duur van de uitsluiting en het bedrag van de financiële sancties worden vermeld.
31. In zoverre daarbij informatie over natuurlijke personen wordt bekendgemaakt, doet die bepaling een aantal vragen rijzen op het gebied van gegevensbescherming. Ten eerste blijkt uit het woord „kunnen” duidelijk dat de bekendmaking niet verplicht is. Op plaatsen waar de tekst van het voorstel onvoldoende duidelijkheid biedt, blijft daardoor een aantal vragen onbeantwoord. Wat is bijvoorbeeld het doel van een dergelijke bekendmaking? Op basis van welke criteria beslist de betrokken instelling om de gegevens bekend te maken? Hoe en hoelang blijft de informatie toegankelijk voor het publiek? Wie controleert of de informatie nog correct is en wie houdt deze actueel? Wie stelt de betrokken persoon in kennis van de bekendmaking? Al die vragen houden verband met de vereisten inzake gegevenskwaliteit als vastgesteld in artikel 6 van Richtlijn 95/46/EG en artikel 4 van Verordening (EG) nr. 45/2001.
32. Het dient te worden onderstreept dat de bekendmaking van dergelijke informatie nog grotere negatieve gevolgen voor de betrokken persoon heeft. Bekendmaking zou slechts toegelaten mogen zijn indien deze strikt noodzakelijk is voor het beoogde doel. De in het bovenstaande deel II.4 gemaakte opmerkingen over het arrest van het EHJ in de zaak *Schecke* zijn hier eveneens van toepassing.
33. In zijn huidige vorm voldoet de voorgestelde tekst van artikel 103, lid 3, niet volledig aan de voorschriften van de wetgeving inzake gegevensbescherming. De EDPS beveelt de wetgever daarom aan het doel te specificeren en de noodzaak van de beoogde bekendmaking toe te lichten, om aan te geven hoe en in welke mate persoonsgegevens zullen worden bekendgemaakt, teneinde de evenredigheid van de bekendmaking te verzekeren en te garanderen dat de betrokkenen hun in de EU-wetgeving inzake gegevensbescherming vastgestelde rechten kunnen doen gelden.

⁽¹⁵⁾ Verordening (EG) nr. 259/2008 van de Commissie, PB L 76 van 19.3.2008, blz. 28.

⁽¹⁶⁾ Artikel 44, onder a), van Verordening (EG) nr. 1290/2005, PB L 209 van 11.8.2005, blz. 1, zoals gewijzigd.

II.6. De centrale gegevensbank van uitsluitingen

34. Het voorstel voorziet tevens in de opzet van een centrale gegevensbank van uitsluitingen („de CGU”), voor de opslag van gegevens van gegadigden en inschrijvers die van deelname aan inschrijvingen zijn uitgesloten (zie artikel 102). Deze databank bestaat al op basis van het huidige FR en het gebruik ervan wordt nader omschreven in Verordening (EG) nr. 1302/2008 van de Commissie. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van de CGU was eerder al het voorwerp van een advies inzake voorafgaande controle van de EDPS van 26 mei 2010 ⁽¹⁷⁾.
35. De in de CGU opgenomen gegevens zijn bestemd voor verschillende gebruikers. Afhankelijk van wie de gegevensbank raadpleegt, is artikel 7, 8 of 9 van Verordening (EG) nr. 45/2001 van toepassing.
36. De EDPS is in het bovengenoemde advies inzake voorafgaande controle tot de slotsom gekomen dat de artikelen 7 (raadpleging van de gegevensbank door andere instellingen en agentschappen van de EU) en 8 (raadpleging van de CGU door de autoriteiten en bepaalde andere instanties van de lidstaten) in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 45/2001 worden uitgevoerd.
37. Hetzelfde kon evenwel niet gezegd worden van de doorgifte van gegevens naar de autoriteiten van derde landen, die geregeld wordt door artikel 9 van Verordening (EG) nr. 45/2001, dat betrekking heeft op de doorgifte van gegevens naar de autoriteiten van derde landen en/of naar internationale organisaties. Artikel 102, lid 2, bepaalt dat ook derde landen toegang hebben tot de CGU.
38. Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 45/2001 bepaalt het volgende: „Persoonsgegevens worden slechts doorgegeven aan ontvangers die geen communautaire instelling of orgaan zijn en niet vallen onder de nationale wetgeving ter uitvoering van Richtlijn 95/46/EG, indien in het land van de ontvanger of in de ontvangende internationale organisatie een passend beschermingsniveau wordt gewaarborgd, en de gegevens strikt binnen het raam van de onder de bevoegdheid van de verantwoordelijke voor de verwerking vallende taken worden doorgegeven”. In afwijking van artikel 9, lid 1, kunnen gegevens op grond van artikel 9, lid 6, toch worden doorgegeven naar landen die geen passende bescherming waarborgen indien „de doorgifte noodzakelijk of wettelijk verplicht is vanwege zwaarwegend algemeen belang [...]”.
39. In het bovengenoemde advies inzake voorafgaande controle heeft de EDPS benadrukt dat verdere stappen moesten worden ondernomen om ervoor te zorgen dat de ontvanger in geval van doorgifte naar een derde land of organisatie een

passend beschermingsniveau biedt. De EDPS onderstreept dat per geval moet worden nagegaan of het geboden beschermingsniveau wel toereikend is, waarbij ook een grondige analyse dient te worden gemaakt van de omstandigheden waarin een gegevensdoorgifte of een categorie gegevensdoorgiften plaatsvindt. Het FR kan de Commissie niet van deze verplichting ontheffen. Ook een doorgifte op basis van een van de in artikel 9 vastgestelde afwijkingen dient per geval te worden onderzocht.

40. Dienaangaande beveelt de EDPS de wetgever aan een extra lid aan artikel 102 toe te voegen dat specifiek betrekking heeft op de bescherming van persoonsgegevens. Het lid zou kunnen beginnen met de eerste zin van het eerste lid van artikel 102, namelijk: „Er wordt een centrale gegevensbank opgericht die wordt beheerd door de Commissie, met inachtneming van de voorschriften van de Unie inzake de bescherming van persoonsgegevens”. Daaraan dient te worden toegevoegd dat de autoriteiten van derde landen slechts toegang hebben wanneer aan de in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 45/2001 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

III. CONCLUSIE

41. Dit voorstel heeft zowel op EU- als op nationaal niveau bepaalde gevolgen op het gebied van gegevensbescherming, welke in het onderhavige advies zijn besproken. Het voorstel bevat verwijzingen naar de toepasselijke instrumenten op het gebied van gegevensbescherming. Zoals in dit advies is uiteengezet, dringen zich evenwel nog enige preciseringen en verduidelijkingen op om ervoor te zorgen dat het wettelijke kader voor gegevensbescherming volledig wordt nageleefd. De EDPS beveelt aan:

- een verwijzing naar Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001 op te nemen in de preambule van de verordening;
- een verwijzing naar Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001 op te nemen in artikel 57, lid 2, onder f), zoals reeds het geval is in artikel 31, lid 3, van het voorstel;
- uitdrukkelijker te verwijzen naar Richtlijn 95/46/EG in artikel 56, lid 4, onder f) (volgens de logische volgorde van de alinea's betreft het eigenlijk lid 4, onder e)), door de huidige tekst te vervangen door „zien erop toe dat elke verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming is met de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 95/46/EG”;
- het punt „beschermen op afdoende wijze persoonsgegevens” in artikel 57, lid 2, onder f) te vervangen door „zien erop toe dat elke verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming is met de nationale bepalingen tot omzetting van Richtlijn 95/46/EG”;

⁽¹⁷⁾ Zie het advies inzake voorafgaande controle van de EDPS van 26 mei 2010 betreffende de verwerking van persoonsgegevens in verband met de „Registratie van betrokkenen in de centrale gegevensbank van uitsluitingen” (zaak 2009-0681) op de website van de EDPS (<http://www.edps.europa.eu>).

- in artikel 63, lid 8, een bepaling op te nemen die ervoor zorgt dat de identiteit van klokkenluiders geheim blijft tijdens het onderzoek, in zoverre dat niet tegen de nationale voorschriften inzake gerechtelijke procedures indruist en voor zover de van een fout beschuldigde persoon niet het recht heeft om de identiteit van de klokkenluider te vernemen omdat hij deze nodig heeft om juridische procedures tegen de klokkenluider te kunnen inleiden nadat is vastgesteld dat de klokkenluider te kwader trouw valse verklaringen over hem heeft afgelegd;
- in artikel 31 het doel te verduidelijken en de noodzaak van de beoogde bekendmaking van informatie over de ontvangers van begrotingsmiddelen toe te lichten, teneinde vast te stellen hoe en in welke mate persoonsgegevens zullen worden bekendgemaakt, de evenredigheid van de bekendmaking te verzekeren en te garanderen dat de betrokkenen hun in de EU-wetgeving inzake gegevensbescherming vastgestelde rechten kunnen doen gelden;
- verbeteringen aan te brengen in artikel 103, lid 3, dat betrekking heeft op de bekendmaking van besluiten over administratieve en financiële sancties of samenvattingen daarvan, door het doel te specificeren en de noodzaak van de voorgenomen bekendmaking toe te lichten, teneinde vast te stellen hoe en in welke mate persoonsgegevens zullen worden bekendgemaakt, de evenredigheid van de bekendmaking te verzekeren en te garanderen dat de betrokkenen hun in de EU-wetgeving inzake gegevensbescherming vastgestelde rechten kunnen doen gelden;
- een extra lid over de bescherming van persoonsgegevens toe te voegen aan artikel 102, ter bepaling dat de autoriteiten van derde landen slechts toegang hebben wanneer aan de in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 45/2001 vastgestelde voorwaarden is voldaan en na een beoordeling per geval.

Gedaan te Brussel, 15 april 2011.

Giovanni BUTTARELLI
*Europese adjunct-toezichhouder voor
gegevensbescherming*